

ΜΙΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ «ΑΓΩΝΙΣΤΗ»

ΔΥΟ ΩΡΕΣ ΜΕ ΤΟΝ ΚΥΠΡΙΟΝ ΜΑΡΑΘΩΝΟΔΡΟΜΟΝ ΣΤΕΛΙΟΝ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΝ

Του έν 'Αθηναις έκλεκτου συνεργάτου μας κ. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ Α. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗ

'Αθήνα—Μάρτιος.

«'Από την αγαπητή μας 'Αθήνα, πρωτεύουσα όλκκληρου του 'Ελληνισμού, επιθυμώ να χαιρετίσω όλους τους συμπατριώτες και να τους εύχθω ό ίερός ένωτικός μας πόθος σύντομα να πραγματοποιηθί. Σ' όλους τους νέους δέ εύχομαι ν' ακολουθήσουν τά παραδείγματα των Κυπρίων αθλητών, οι όποίοι πολλές φορές έτίμησαν την 'Ελλάδα και την Κύπρο και να τους καμαρώσουμε στό Παναθηναϊκό Στάδιο νικητάς.

»Φέτος, είναι γνωστό σ'όλους, ό σύλλογός μου, τό Γ.Σ.Ο., γιορτάζει τά 55 χρόνια. Δέν ξέρω άν θά παρευρεθώ, γιατί ή πατρίς μας μου ανέθεσε να την αντιπροσωπεύσω στόν Μαραθώνιο τής 'Αμερικής. Του εύχομαι πάντως να γιορτάση και τά 100 του χρόνια, κι' άλλες πολλές έκατονταετηρίδες. 'Επίσης εύχομαι και σ' όλους τους άλλους Γυμναστικούς συλλόγους τής Κύπρου με τή σειρά τους να γιορτάσουν τά πενήντάχρονά τους κ.ο.κ.

»Κύπριοι αθληταί, σάς εύχομαι στή συνάντηση με τους αθλητάς τής έλευθέρας μας 'Ελλάδος ν' αγωνισθήτε με τό αθλητικό πνεύμα που διέκρινεν όλους τους Κυπρίους αθλητάς που αγωνίστηκαν στήν 'Ελλάδα, και να πάρετε διδάγματα τά όποία θά μεταδώσετε, με τή σειρά σας, στους νεώτερούς σας»

ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ.

Αυτά τά λόγια μου ανέθεσε ό ένδοξος μαραθωνοδρόμος μας να διαβιβάσω, μέσω του αγαπητού «'Αγωνιστή», στους Κυπρίους μαζί με τή βαθύτατη αγάπη του, προκειμένου να φύγη σε λίγες μέρες για τή Βοστώνη, για τον μεγάλο έτήσιο άγώνα Μαραθωνίου. Ένα όλόκληρο άπόγευμα, τής Κυριακής 9 Μαρτίου, πέρασα μαζί με τον Κυριακίδη στην θερμή και πρόσχαρη άτμόσφαιρα του σπιτιού του τής φιλοθέης που πήγα για να τον δω και να γράψω λίγα λόγια για τή ζωή του, τό σπίτι του, τις σκέψεις και τά σχέδια του. Στο κομψό και άνετο σπίτι, που ή εύγνωμοσύνη ενός λαού έκτισε για τον μεγάλο μας αθλητή, θά βρήςτε τον Στέλιο να ζή μιá ήσυχη και εύτυχισμένη οικογενειακή ζωή με τή γυναίκα του, αγαπημένο σύντροφο τής ζωής του, και τά δυό χαριτωμένα παιδάκια του, χαρά και στολίδι του σπιτιού. Ζή εκεί άπλά, ειδυλλιακά, φροντίζει διαρκώς για τή τακτοποίηση του σπιτιού, για τον κήπο, για τις διάφορες έγκαταστάσεις. Είναι ένα πρότυπο σπίτι που κάθε του λεπτομέρεια είναι φροντισμένη με στοργή κι' αγάπη, με όλες τις μοντέρνες έγκαταστάσεις κι' όλα τά κομφορ.

Στό σαλόνι, σε μιá μεγάλη βιτρίνα, βλέπω όλα τά κύπελλα και έπαθλα τής αθλητικής σταδιοδρομίας του Κυριακίδη, από τους Παγκυπρίους άγώνες, τους Πανελληνίους, τους Βαλκανικούς ως τους μεγάλους διεθνείς άγώνες, με κορύφωμα τή θριαμβευτική περσινή του νίκη στή Βοστώνη.

Μιά σταδιοδρομία 13 χρόνων όλο συστηματική έργασία, νίκες και άνώτερο αθλητικό πνεύμα. Γιατί αυτό τό τελευταίο είναι τό κυριώτερο χαρακτηριστικό του Στέλιου. Τό πραγματικό αθλητικό ήθος. Σε καμιά περίοδο ό Στέλιος δέν βγήκεν έξω από τό αθλητικό πνεύμα, που είναι τό καλύτερο προσόν για ένα αθλητή. Στους αντίπαλους του, εύγενικός, προσηνης, σ' όλους γλυκομίλητος, ψυχραιμος και γελαστός, αγωνιζόταν πάντα με κέφι και καλή καρδιά διδάσκοντας σ' όλους τι θά πη κλασικό αθλητικό ήθος. Στήν αθλητική του προπόνηση ήταν πάντα συστηματικός και τακτικός. Έκανε πάντα σουηδική γυμναστική, ζούσε μιá ζωή τακτική και φυσική, ακολουθούσε κατά γράμμα τις ύποδείξεις του προπονητού του κ. Σίμιτσεκ που τον

αγαπούσε πάρα πολύ και τον σεβόταν ξεχωριστά. Έτρεχε πάντα με τό χρονόμετρο στό χέρι και μετρούσε τους χρόνους των χιλιομέτρων, κανονίζοντας τον ρυθμό και την ταχύτητα των διασκελισμών του. Στις παραμονές των άγώνων ή προπόνηση είχε τήν μορφή πραγματικής μυσταγωγίας. Όπουδήποτε πή-

Ό Κυριακίδης με τά δυό του παιδάκια, την 'Ελένη και τον Μίμη, μόλις έφτασε στό αεροδρόμιο του 'Ελληνικού από την 'Αμερική, μετά τή νίκη του στή Βοστώνη.

(Κλιση «'Αγωνιστή».)

γαίνει δέν θά παρέλειπε να εξετάση με προσοχή τήν διαδρομή, να τρέξη λίγα χιλιόμετρα, να σταθμίση τις συνθήκες κίματος και τους γενικώτερου όρουσ του άγώνα. Ποτέ δέν ύποτιμούσε τον αντίπαλο και πολλές φορές τον άκουσα να επαινιή τον ανταγωνιστή του. Όταν τύχαινε να τρέχη σε διεθνείς άγώνες μαζί με

ρεσίες αυτές του Κυριακίδη, τον τίμησε όσο κανένα άλλον και ακόμα πρόσφερε στή μονάκριβή του κορούλα ένα ώραίο σπίτι για προίκα, που όταν κατατέθηκε ό θεμέλιος λίθος, έγινε μεγάλη επίσημη γιορτή και γλέντι τρικούβερτο.

Τό όνειρο του Κυριακίδη να τρέξη σε μεγάλους διεθνείς άγώνες και να

«Αφιερώνω ήν Φωτογραφίαν μου αϊτή δια του 'Αγωνιστου >> 6των φιλάθλου ήν 'ιδιαιτης μου πατρίδος Κύπρου
'Αθίνας ή 9-3-47 Στέλιος Κυριακίδης

Ό Κυριακίδης γονατιστός μπροστά στον Άγνωστο Στρατιώτη στις 25 Μαΐου 1946, ήμέρα τής μεγάλης ύποδοχής του μετά τή νίκη του τής Βοστώνης.

(Κλιση «'Αγωνιστή».)

άλλους Έλληνες έδειχνεν ένα πνεύμα συνεργασίας και όμαδικής προσπάθειας θαυμαστό.

Σ' όλες τις ξένες χώρες που πήγε δέν άρκέστηκε στήν αθλητική μονάχα προσπάθεια. Δέν έχανεν εύκαιρία να μιλάη για τήν 'Ελλάδα και να πασχίση για τά ζητήματά της. Πέρσυ στήν 'Αμερική προπαγάνδισε, χάρις κυρίως στό γόητρό του, άποτελεσματικώτατα για ζητήματα ένισχύσεων και ήδη έχουμε συγκεκριμένα άποτελέσματα των ενεργειών του με τήν άποστολή διαφόρων έφοδίων για τήν 'Ελληνική-Νεολαία. Και τώρα, πηγαίνοντας στήν 'Αμερική, θά είναι έξουσιοδοτημένος να έργαστ ή για ζητήματα ένισχύσεως τής νεολαίας και του 'Ελληνικού αθλητισμού. Τό

τιμήση τήν 'Ελλάδα είναι παληό και ζωηρό. Θυμάμαι συχνά, στα χρόνια τής μαύρης κατοχής, που κάθε αθλητική κίνηση είχε σταματήσει κι' ό Στέλιος, όπωσ όλοι μας, ύπέφε-
ρεν από τόσες στερήσεις, μούλεγε:

«Πόσο θέλω νάρθη ή λευτεριά και ν' αρχίση ή αθλητική κίνηση για να μπορέσω να τρέξω στον Μαραθώνιο τής Βοστώνης και να τιμήσω τήν 'Ελλάδα...» Του έλεγα τότε: «Ζέρεις Στέλιο, πώς δέν είσαι πιá παιδι και πώς ύστερα άπ' όλη αυτή τήν περιπέτεια, έξαντλημένος έσύ, θάχης ν' αντιμετώπισης λαμπρά προπονημένους και καθόλου στερημένους 'Αμερικανούς δρομείς, γερούς, νέους, άκμαίους;» Μου άπαντούσε με πίστη: «Θά πάω ν' άναμετρηθώ μαζί τους

και θάρθω πρώτος...» Τόση ήταν ή πίστη του στα χρόνια εκείνα τής σκλαβιάς, ή πίστη του στις δυνάμεις του που τότε, 1941 - 1942, ήταν άξιοθρήνητες... Μόλις χάραξε τό φώς τής λευτεριάς, ό Στέλιος βάλθηκε να νά προπονεΐται με σύστημα, με πίστη, με ύπομονή. Οί πρώτοι άγώνες έδειξαν πώς ό Στέλιος δέν τσάκισε. Όσο πήγαινε και ξανάβρισκε τήν προπολεμική όλκή του. Τό παληό του όνειρο, να τρέξη και να νικήση στή Βοστώνη, πραγματοποιήθηκε στα 1946, στα 36 του χρόνια, χρόνια, που για άλλους είναι χρόνια αθλητικής άποστρατείας και άναμνήσεων...Θά πάη και φέτος ό Κυριακίδης. Δέν ξέρουμε πώς θά τρέξη. Θ' άναμετρηθί, όπωσ και πέρσυ, με έκάτον και πάνω από τους καλύτερους μαραθωνοδρόμους του κόσμου. Ό ίδιος έχει εμπιστοσύνη στις δυνάμεις του και πιστεύει ναχη μιá καλή έπιτυχία. Προχθές έτρεξε με τό χρονόμετρο στό χέρι, όπωσ πάντα, 24 χιλιόμετρα με χρόνο λαμπρό. Έχει φόρμα καλή όπωσ λείι, κι' ή ιδέα τής 'Ελληνικής δόξας που θά φέρη μιá νίκη του του δίνει φτερά.

Ό Στέλιος δέν φοβάται ένδεχόμενη άποτυχία του. Η περσινή του εμφάνιση στο Όσλο στή Στοκχόλμη έδειξε πώς για ένα συνειδητό αθλητή μιá ήττα είναι κάτι που είναι συνυφασμένο με τά σπόρ. Κάποιοι θά νικήση. Ό άλλος είναι επίσης ένας άξιος αθλητής που υπέκυψε στον άνώτερό του, που, άλλη φορά, θά ύποκύψη κι' αυτός. Δέν νομίζει ό Στέλιος πώς πρέπει να άναπαυθί στή δόξα του. Θέλει να τρέξη και στους Όλυμπιακούς του 1948, που θά αναί κι' οί τελευταίοι του άγώνες. Θά αναί τότε 39 χρόνων, ήλικία που επιβάλλει τήν άποχώρησή του από τον ενεργό αθλητισμό. Και τότε όμως ή 'Ελλάδα θάχη στο πρόσωπο του Κυριακίδη ένα σοβαρό ένθικό και αθλητικό κεφάλαιο που θά μπορεί να τό χρησιμοποιήση ποικιλοτρόπως.

Ό Στέλιος φεύγει έντός του μηνός αεροπορικώς. Δέν ξέρει πότε θά γυγυρίση, γιατί, έκτός από τον άγώνα, που θά γίνη στις 19 'Απριλίου, θάχη όπωσ είπα παραπάνω, κι' άλλα πολλά να κάνη στήν 'Αμερική.

Φεύγουμε από τό σπίτι τής Φιλοθέης μαζί με τον Στέλιο, που μας συνοδεύει εύγενικά, περνάμε από τήν όδό «Μαραθωνοδρόμου Κυριακίδη», που ό Δήμος Φιλοθέης όνόμασε προς τιμή του, για τό λεοφορείο. Πέρασαμε ένα ώραίο άπόγευμα στο φίλο-ξένο σπίτι του Στέλιου με τήν συμπληθητική του συντροφιά και με τις περιποιήσεις των οικείων του. Τις έντυπώσεις από τήν έπίσκεψη αυτή σας μεταφέρω σήμερα, μαζί με τον χαιρετισμό του Κυριακίδη και τις δυό φωτογραφίες που χε τήν καλωσύνη να μου δώση για τον «'Αγωνιστή».

Στον αγαπητό μας Στέλιο, που ένσαρκώνει τόσο τέλεια τον τύπο του Κυπρίου Έλληνα αθλητή και που συνδυάζει τόσο άρμονικά τή σωματική, πνευματική και ψυχική άλκή του κλασσικού ιδεώδους, στον πατριδολάτρη αθλητή με τό σεμνό και άπλό χαρακτήρα και τήν αθλητική εύγένεια, εύχομαι — και πιστεύω πώς διερχόμενος τις εύχες όλων των Κυπρίων — καλό ταξίδι και καλή έπιτυχία για τήν δόξα τής 'Ελλάδος μας μα και τής ιδιαίτερής μας πατρίδας που έδωσε στήν 'Ελλάδα ένα τέτοιο δοξασμένο αθλητή.